

Ředitelka MŠ Fügnerova Zdenka Matějková končí ve funkci po 37 letech. Přinášíme krátký rozhovor

28.6.2024 - Jan Jireš | Město Jičín

Byl to přechod do jiného druhu zařízení, neboť Máj byl tehdy závodní prestižní školou, zatímco tehdejší MŠ Fügnerova spadala pod město a její zázemí bylo citelně horší. Postupně se však Fügnerka stala jednou z nejoblíbenějších mateřinek v Jičíně.

Nesla MŠ Fügnerova už tehdy svůj název?

Takto se jí neříkalo, nazývala se Dvojka. Jednička byla dnešní MŠ U Kina. Obě to byly městské mateřské školy. Jinak byly v Jičíně závodní mateřské školy, což byly Máj, Větrov a J. Š. Kubína. Myslím, že ta se někdy v tom období otvírala.

Když vezmeme těch 37 let. Jak moc se proměnila tato škola? A můžeme se dostat i k tomu, jak se obecně proměnila předškolní výuka.

To je široké téma. Musím říct, že tehdy nebyla vybavená nijak moderně. V tehdejší době byla nejlépe vybavená závodní MŠ Máj, která tehdy byla jednou z největších mateřských škol Východočeského kraje. Proto jsem dostávala i přátelská varování, abych do Fügnerovy nechodila. Přesto jsem místo vzala.

Na druhou stranu, byly zde pomůcky. Státní čili městské mateřské školy byly vybaveny od Comenia pomůckami. Ale byly tu problémy s podlahou a kobercem, židličkami, nábytkem a podobně. V průběhu let za spolupráce s městem, z počátku ještě s městským národním výborem, se školka začala vylepšovat. Vzpomínám také na spolupráci s rodiči, třeba když tatínek přijel s buldozerem a odstranili jsme štědrěnce převíslé, jedovaté keře s obrovskými lusky, které lákaly i dospělé. Pracovalo se na zlepšení zahrady i místností.

Jak se za tu dobu proměnily děti? Nebo jsou stále stejné?

Vždycky byly některé děti živější, takzvaně zlobivější. To bylo dříve úplně stejné a řekla bych, že se to dříve považovalo za přirozené. Dříve byl ve třídě jeden pedagog, v období přes pobyt venku a oběd se překrývaly služby dvou učitelů a odpoledne byl opět jenom jeden. Když jsem pracovala v Máji, bylo 36 dětí ve třídě a později v průběhu let se počet snižoval.

Co se týká samotných dětí, změnila se komunikace. V roce 1987 byla například jedna popelnice, dnes děti potkávají několik různých. Děti se odmala učí třídit, vysvětluje se jim to v rodinách i u nás ve školce a považují to za samozřejmost. Děti komunikují o autech a automobilových značkách, děti vědí, jaká jsou pravidla silničního provozu, jako třeba, že musí mít podsedák. Děti mají informace o věcech, o kterých jsme dříve neměli tušení.

Co se týká přírodovědy a matematiky, tam vše zůstává stejné jako dříve. Děti v mateřské škole se seznamujeme s počty do deseti, a je už jedno, jestli to jsou kytičky nebo autíčka. Také schopnost manipulace s předměty se nezměnila.

Takže, změnila se témata komunikace. Proměnil se okruh informací, se kterými se děti setkávají. Co

se týká přírody, rozhodně nemůžu říct, že by děti byly vzdělanější. Mají širší slovní zásobu, ale pouze v některých tématech. Znají kuchyňské a jiné domácí přístroje, znají značky automobilů. Takový rozsah děti dříve neměly. Co se týká třeba květin, tak toho vědí možná trochu méně.

Proměnila se sorta toho, co děti vědí, ale celkové množství znalostí zůstává stejné. Osobnost dětí se nezměnila a já jsem s dnešními dětmi spokojená.

Pojďme zpátky k samotné škole. Na co jste nejvíce hrdá?

Nejvíce jsem pyšná na svůj kolektiv. Za celou dobu jsem vždy měla kvalifikované učitelky a kuchařky. Byli to vždy poctiví, ochotní lidé, na to jsem opravdu pyšná. Měla jsem také trvalý kolektiv. Kolegyně, které odcházely, tu byly třeba dvacet let. Co se týká provozu, jsem ráda, že jsme udrželi školní kuchyň. Každá školní kuchyně je naprosto základní součástí vzdělávacího procesu. Například tím, že děti mohou promluvit přímo s paní kuchařkou a mohou se vyjádřit ke stravě, pochválit ji. Před několika lety byla situace už dost na hraně, protože se mluvilo, že se vytvoří centrální kuchyně a strava se bude rozvážet. Musím říct, že jsem strašně ráda, že záměr utichl. Teď se téma zase vrací ve formě, kdy ministerstvo řeší počet nepedagogických pracovníků ve školách a počty úvazků.

Zachování školních kuchyní považuji za největší úspěch a nebyla to jenom moje zásluha, protože ta snaha byla napříč celým Jičínem.

Od roku 2015 existují takzvané Šablony, kam jsme se přihlásili už na začátku. Získali jsme kvalifikovanou pomoc do školy, a to školního asistenta. A to je opravdu velká pomoc, která dříve nebyla. Ve třídě předtím byly pouze dvě učitelky a poté přibyl nový člověk, který mohl pomáhat třeba při přechodech dětí a náročných aktivitách. Díky Šablonám jsme získali také hodně finančních prostředků a vybavení školy.

Na závěr. Co byste popřála MŠ Fügnerova do dalších let?

MŠ Fügnerova přeji, aby to tu klapalo (smích). Aby nástupce vedl školu v modernějším duchu, ale aby zachoval poklidnou, rodinnou náladu. Rodiče upřednostňují u školek menší kolektiv, ale stát se musí ohlížet na finance, a proto by spíše uvítal kumulaci dětí a učitelů do větších kolektivů.

Když se kdysi zakládaly mateřské školy, tak chytrý člověk věděl, že malé děti patří do menšího kolektivu. Proto se dříve stavěly jednotřídní a dvojtřídní školky, trojtřídní byly už výjimkou. Tehdejší Máj byl docela kolos, protože byl čtyřtřídní a byly v něm i jesle.

Ale to jsem odbočila. MŠ Fügnerova nevybudoval jeden člověk, nebyla to Matějková, je to dílo kolektivu. Pála bych si, aby se pokračovalo přibližně tak jako dosud.

<https://www.mujiicin.cz/reditelka-ms-fugnerova-zdenka-matejkova-konci-ve-funkci-po-37-letech-prinas-ime-kratky-rozhovor/d-1312717>